

THeodoricus ille insigni animi & corporis fortitudine præditus fuit. Cum autem fortunæ bona deessent, Caroli Calui Cæsaris aulam secutus est, atq; plurima indicia suæ uirtutis ubiq; exhibuit. Eo autem tempore Traiectensis præsul ijs regionibus & locis, quæ à Carolo magno Episcopatu erant tradita, non contentus erat, sed etiam loca uiciniora sibi subiicere statuit. Id cum Cæsar intellexisset, Theodoricum hunc primum comitem Hollandiæ creat, atq; ei mandat, ut fines Imperij tuteatur. Quædam etiam Episcopatu detraxit, & huic comiti adiecit, Anno 878. Itaq; Theodoricus sua prudentia & fortitudine effecit, ut eius loci indigenus gratissimus esset. Posteritas quoq; eius perpetuas inimicitias cū Episcopis habuit, atq; suam ditionem auxit. In ea contentione Cæsares ipsum Episcopum, reges autem Galliæ comites defendebant. Cum itaq; multum humani sanguinis esset effusum, tandem cum Carolus quintus comes Hollandiæ & dux Brabantia Cæsar crearetur, Episcopi eius loci unâ cum suis subditis harum contentionum pertæsi, se & sua Carolo subiecerunt, atq; tantum Ecclésiasticam iurisdictionem in ijs locis sibi reseruarunt. Hunc etiam contractum pontifex Romanus sua authoritate confirmauit. Cum ergo Theodoricus optimè eum comitatum administrasset, Theodorico filio moriens suam ditionem reliquit, qui etiam Frisiam huic Comitatu adiecit. Monsterus libro tertio.